

rationnere som saa: Vi bør ikke lægge nogen Hindring i veien for, at en Mand bliver boende i et Hus, selv om han ikke kan gjøre Arbeide for os. Derfor denne Forventning ikke skulde opfyldes, vilde der i denne Omstændighed findes den stærkeste Opfordring for Lovgivningsmagten til at gaa videre paa den Vej, som man her er slaaet ind paa. Hvorvidt man allerede nu bør gaa videre, maa selvfølgelig bero paa, om man nærer den Forventning, som jeg nu har udtalt, at Lovforslagets Vedtagelse vil blive opfattet som en ved Lovgivningsmagten fremsat bestemt Paamindelse om, at den citerede Opfattelse af Forholdet mellem Arbeids- og Leiekontrakt ikke vil blive taalt, eller om man antager, at Følgen af at vedtage Lovforlaget vil blive, at man strax strider til Misbruget, og at man kun tænker paa, hvorledes man vil kunne omgaa Loven, saaledes som Forordningen af 1848 desværre paa mange Punkter er bleven omgaaet. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgfreds spurgte mig blandt Andet om, hvorvidt det var Meningen, at naar en Husmand misligholdt sin Arbeidskontrakt, han da skulde have Lov til at blive siddende i det leiede Hus en 3—4 Aar eller saa. Ja, naturligvis! De to Ting komme slet ikke hinanden ved. Misligholdelsen af Arbeidskontrakten kan berøve, at Arbeidskontrakten dermed er bortfalden, og der kan indtræde hvilken som helst andre Virkninger, som Domstolene ville anerkende med Hensyn til hans Arbeidskontrakt, men med Hensyn til Leiekontrakten bør det ikke have nogen Virkning. Det er netop Hensigten med Forordningen af 1848, at endog den stærkeste Misligholdelse af en Arbeidskontrakt ikke kan have Indflydelse paa Lejemaalet af et Hus med eller uden Joid eller en Inderskers Stue. Det Spørgsmaal, som det samme ærede Medlem reiste, hvorvidt det vilde være nødvendigt af denne Grund at træffe nogen Forandring i Bestemmelsen om Thinglæsning, er et Spørgsmaal, som vistnok vil have sin Betydning, men som jeg haaber vil tages under nærmere Overveielse. Jeg skal tillade mig at anbefale, at denne Sag bliver henvist til et Udvalg, som da vil kunne tage de forskjellige Spørgsmaal, der her ere reiste, under Overveielse. Derfor Forslagsstillerne ikke fra deres Side have taget alle de mangfoldige Spørgsmaal, der staa i Forbindelse med denne Sag, under Overveielse, eller have set dem i et alsidigt Lys, maa en Undskyldning søges deri, at det er første Gang i en Mennefsalder, at denne

Sag er bleven reist; men i saa Henseende gaar det jo ikke dette Lovforslag anderledes end om trent alle saavel private som Regjeringsforslag, der indbringes her i Thinget, idet der under Behandlingen af dem frembyde sig flere Spørgsmaal til Overveielse, end Forslagsstillerne have tænkt sig. Jeg tør maatte efter den Behandling, som denne Sag har faaet, haabe, at Thinget vil lade Sagen gaa til 2den Behandling; jeg skal da tillade mig at foreslaa et Udvalg nedfat.

Leih: Efter de Foredrag, vi have hørt af de ærede Forslagsstillere og ogsaa af andre ærede Medlemmer, vil jeg kunne sætte mig meget kort. Hvad der gav mig Anledning til at forlange Ordet, var det Foredrag, der blev holdt af det ærede Medlem fra Skjellør (Holtstein-Holtsteinborg). Saavidt jeg opfattede det ærede Medlem, omfattede hans Foredrag 3 Punkter. Det ene af disse gik ud paa, at det var ligegyldigt for Godseierne og Arbeidsgiverne, om en saadan Lønte som den, der indeholdtes i Lovforlaget, fandt sin Fuldbetjening ved Lov. Det andet Punkt var det, at han forment, at en saadan Lov ikke vilde være til Gavn for Arbeiderne, og det tredje Punkt, han berørte, var en Forsikring om, at der paa hans Besiddelser i alle Henseender fandt det ønskelige Forhold. Sted paa dette Omraade. Det Sidste har jeg ingen Ret til at bestride i dette Dieblis og, maatte heller ikke ved nogen anden Leilighed, det ved jeg ikke; men jeg tror dog, at man kun kan beklage, at det ikke er alle Godseiere, der opfatte Forholdet og forstaa at ordne det paa samme humane Maade, som det synes, at det ærede Medlem har gjort. Man behøver kun at have bepeget sig lidt iblandt Befolkningen her paa Sjælland for Exempel, for fra mangfoldige Sider, og langt fra alene fra de paagjældende Husmænds og Inderskers Side, at høre Klager over den, jeg vil næsten sige, Hals- og Haandæret, som det nuværende Forhold paa dette Omraade i mange Henseender synes at give Arbeidsgiverne. Det glædede mig derfor at høre det ærede Medlem fra Skjellør udtale, at det kunde være ligegyldigt for Godseierne og Arbeidsgiverne, om Forholdet blev ordnet paa den Maade, som nuværende Lovforslag tilsigter, men jeg kan selvfølgelig paa ingen Maade være enig med ham i, at dette ikke vilde være til Gavn for selve Arbeiderne. Jeg skal ikke komme ind paa nærmere at omtale Lovfor-